

Ťahák Slovenská vzájomnosť

- Druhá fáza slovenského národného hnutia bola reakciou na **vzrastajúcu maďarizáciu** v Uhorsku, ktorá nútila k osvojovaniu si maďarského jazyka a národnosti.
- **Národovci (najmä evanjelici)** sa nadchli ideou **slovanskej vzájomnosti**, pričom Slovanov vnímali ako **jeden národ**.
- Slovo „Sláv“ znamenalo „Slovan“, a územie alebo duch Slovanov sa nazýval **Slávia**.
- V 20. rokoch 19. storočia nadviazali užšiu spoluprácu **katolícki (ber nolákovci) a evanjelickí vzdelanci** s cieľom zvýšiť vzdelanostnú a kultúrnu úroveň ľudu.
- Dôkazom ich spolupráce bolo vydávanie spoločného almanachu **Zora**, v ktorom publikovali príspevky v bernolákovskej slovenčine aj biblickej češtine.
- Hlavné **centrá** hnutia boli Budín, Pešť, Viedeň a Praha.
- **Ján Kollár** bol hlavný ideológ, básnik (Slávy dcera). Vyzýval Slovanov k štúdiu slovanskej literatúry a kultúry.
- **Pavol Jozef Šafárik** bol dôsledný vedec, zaoberajúci sa archeológiou a dejinami Slovanov (Slovanské starožitnosti).
- Kollár a Šafárik boli **zástancami československého jazykového spojenia** a považovali Slovákov za súčasť československého kmeňa.
- Myšlienka slovanskej jednoty vyvolávala obavy u maďarských politikov a rakúskej tajnej polície, pretože sa báli, že Slovania sa pokúsia o politické väzby, oddelenie od Uhorska, alebo **spojenie s Ruskom**.